

Protokół

17. posiedzenia II. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 26. października 1904.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. wiceprezydent namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokoły 14, 15 i 16 posiedzenia uważa za przyjęte, gdyż nie wniesiono przeciw nim żadnych zarzutów.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopu p. Jabłowi na 3 dni, a p. Brunickiemu na 1 dzień.

Marszałek udziela głosu p. Kazimierzowi Badeniemu.

Przemawia p. K. Badeni i wnosi, aby wobec załatwienia w komisji budżetu, wszystkie petycje, które dziś odczytane zostały i te, które jeszcze wniesione zostaną, a od-

noszą się do budżetu na r. 1905, przekazane zostały Wydziałowi krajowemu.

Izba bez rozprawy uchwała formalny wniosek p. K. Badeniego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 26. października 1904 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1676, 1678, 1679, 1681, 1692, 1693, 1695—1697, 1701, 1703, 1707.

Wydziałowi krajowemu jako komisji Ls.: 1706.

Komisji szkolnej Ls.: 1677, 1680, 1686, 1689, 1702.

Komisji gminnej Ls.: 1685.

Komisji petycyjnej Ls.: 1700.

Komisji administracyjnej Ls.: 1698.

Komisji prawniczej Ls.: 1665, 1687 do 1689, 1691.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 1682.

Komisji drogowej Ls.: 1664, 1683, 1690.

Komisji przemysłowej Ls.: 1694.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1685 mieszkańców gminy Turzy wielkiej pow. Dolina z zażaleniem na tamtejszego naczelnika gminy z powodu nadużycia władzy urzędowej, przemawia p. Bohaczewski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odródnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1686 Rady szkolnej miejscowej w Padwi narodowej o niższenie prestacyj szkolnych, przemawia p. Krempa, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odródnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu Ls. 1706 gminy Łękawicy pow. Tarnów o subwencyę na rozszerzenie kościoła parafialnego; przemawia p. Filip Włodek, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odródnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacyj:

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że brzegi i namuliska rzeki Wisłoka płynącej przez powiaty: Strzyżowski, Rzeszowski i Łańcucki bardzo obfitują w tak zwaną słodką łożinę;

zważywszy, że gospodarze gmin Staromieścia, Nowej wsi Zaczerskiej, Terliczki i Łukawca trudnią się wyrobem półkoszków na wozy i pojedynczych koszów, jako przemysłem domowym;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby wdrożył potrzebne kroki, celem założenia szkoły koszykarskiej w jednej z powyższych miejscowości.

Lwów, dnia 26. października 1904.

Wnioskodawca:

Szajer w. r.

Kramarczyk, Szwed, Potoczek, Szponder, Żardecki, Oleśnicki, Bohaczewski, Glidziuk, Stojalowski, Effinowicz, Korol, Ostapczuk, Barabasz, Wilczkiewicz, F. Włodek, Krempa.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego.

Powszechnie dają się słyszeć narzekania rolników na brak dostatecznej ilości wagonów mających odstawić buraki cukrowe do krajowych cukrowni a narzekania te powtarzają się corocznie.

Ponieważ straty i szkody powstające z powyższego powodu są znaczne i zniechęcają rolników do produkcji, która jest wielką dźwignią rolnictwa krajowego podpisani zapytują:

Czy i jakimi środkami zechce c. k. Rząd usunąć najspieszniej tę wielką niedogodność wyrządzającą szkody producentom i tamującą prawidłową podstawę produktu gotowego do cukrowni.

Lwów, dnia 24. października 1904.

Interpelujący

Krzysztofowicz w. r.

Struszkiewicz, Moysa, Bał, Borkowski, L. Cieński, Sala, Schätzel, Rozwadowski, Vivien, T. Cieński, Sozański, K. Dzieduszycki, Skalkowski, Agopsowicz, Gnoiński.

I n t e r p e l a c y a

w sprawie powiatowych archiwów i muzeów do c. k. Rządu.

Bardzo ważnym czynnikiem w narodowym wychowaniu naszych dzieci jest dokładna znajomość przeszłości nie tylko naszego kraju ale i jego części t. j. poszczególnych powiatów i miejscowości, z których nasze dzieci pochodzą.

Dotychczas mało jest u nas takich powiatów i miejscowości, których przeszłość dziejowa byłaby nam dokładnie znana. Istnieje wprawdzie mnóstwo dzieł i zabytków historycznych, a także i u osób pry-

watnych, na podstawie których możnaby wreszcie nabyć pewnego wyobrażenia o dziejach danego powiatu lub miejscowości do celów narodowego wychowania i badań historycznych, ale te dzieła i te zabytki dziejowe są nieraz od owych powiatów i miejscowości tak bardzo oddalone i rozrzucone po kraju, że niepodobienstwem jest dostać je w krótkim czasie i do celów narodowego wychowania zużytkować.

Zapytujemy tedy Wysoki c. k. Rząd krajowy, czy niebyłby łaskaw do tworzenia i zakładania po miastach powiatowych osobnych na ten cel archiwów i muzeów powiatowych zawierających wszystko cokolwiek przyczyni się do łatwiejszego poznania dawnej przeszłości odnośnych powiatów i ich miejscowości, jako to: dawne dyplomy, akta grodzkie, mapy, protokoły, wyroki i t. p. dokumenta stare, kroniki i dzieła historyczne, zabytki sztuki, wykopaliska, stare monety, stroje ludowe, wyroby i t. p. zabytki przeszłości?

Czy nie zechciałby takiego muzeum i archiwum powiatowego utworzyć najpierw w powiecie nowosądeckim w Nowym Sączu?

Lwów, dnia 18. października 1904.

Interpelant:
Potoczek w. r.

Effinowicz, Korol, Stojałowski, Mazikiewicz, Oleśnicki, Mogilnicki, Huryk, Ostapeczuk, Ochrymowicz, Żardecki, Kramarczyk, Szwed, Wilezkiewicz, F. Włodek, Szponder, Sko-
łyszewski.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego.

Dnia 25. października r. b. zdarzył się na stacji kolei lokalnej Kołomyja-Stefanówka w Gwoźdzu smutny wypadek przejechania zakonnicy, co przypisać należy brakowi ostrożności po stronie służby kolejowej

zbytnej chyżości pociągu i nieużycia sygnałów.

Podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, czy zechce wyśledzić najenergiczniej winnych i jakie środki zamysła wdrożyć, aby podobne wypadki nie miały miejsca na przyszłość.

Lwów dnia 26. października 1904.

Interpelant
Moysa.

Truskolaski, Kramarczyk, Sala, Stadnicki, Borkowski, Krzysztofowicz, Leszek Cieński, Szajer, Sozański, Antoni Teodorowicz, Garapich, Jan Szeptycki, Trzeciecki, Czartoryski, Horodyski.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Dnia 25. października r. b. na stacji kolei lokalnej Kołomyja-Stefanówka pociąg szybując, przyjechał zakonnice — co przypisać należy nieostrożności służby kolejowej, zbytnej chyżości pociągu, brakowi sygnałów jak też nieistnieniu rampy.

Podpisani zapytują, czy Wydział krajowy zechce wdrożyć energiczne śledztwo w celu ukarania winnych, i jakie środki ostrożności zechce zastosować, aby zapobiedz na przyszłość powtórzeniu się podobnie smutnych wypadków, mianowicie czy i kiedy zostanie zbudowana rampa na stacji kolejowej w Gwoźdzu?

Lwów, dnia 26. października 1904.

Interpelant:
Moysa.

Truskolaski, Kramarczyk, Sala, Horodyski, Czartoryski, Stadnicki, Borkowski, Krzysztofowicz, Leszek Cieński, Szajer, Sozański, Antoni Teodorowicz, Garapich, Jan Szeptycki, Trzeciecki.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W r. 1903 i 1904 rozdzieliło c. k. Starostwo w Wieliczce gminom kłęską powo-

dzi dotkniętym a mianowicie gminie Brzezi, Przewóz, Rybitny i Grabie zapomogi w formie zboża i ziemniaków na wysiew, sadzenie i wyżyście.

Pismem z dnia 25. września 1904 wystosowanem do Zwierzchności gminnej w Rybitwach L. 5868 i pismem z dnia 30. września 1904. wystosowanem do Zwierzchności gminnej w Przewozie L. 6035. wezwał Wydział powiatowy w Wieliczce wyżej wymienione Zwierzchności gminne, aby do dni trzydziestu pod rygorem egzekucyi politycznej zwróciły kwoty 3056 K. 45 h. i 5725 K. 55 h. do kasy Rady powiatowej w Wieliczce na rzecz funduszu budowy dróg gminnych. Postępywanie takie rozwija Wydział Rady powiatowej w porozumieniu z c. k. Starostwem w Wieliczce, w roku tak dla włościan krytycznym, w roku klęski posuchy, którą bezpośrednio po zeszłorocznej klęsce powodzi zostali dotknięci.

Podobnie także postępują wyżej wymienione Władze z gminą Brzezi, które mieszkańcom stracone bywają z zarobków koło budującej się obecnie drogi Brzezi-Grabie kwoty za pobrane ziemio płody od c. k. Starostwa w Wieliczce.

Wobec opisanego stanu rzeczy podpisani zapytują:

Czy c. k. Rządowi znanem jest to to postępowanie?

Jakiem prawem ściga Wydział powiatowy od włościan kwoty za pobrane w roku 1903 i 1904 od c. k. Starostwa w Wieliczce ziemio płody?

I czy c. k. Rząd skłonnym jest do natychmiastowego usunięcia tego nadużycia, zwłaszcza, że w razie wykonania egzekucyi do dni trzydziestu, włościanie nie będący w stanie kwot za pobrane ziemio płody zapłacić na pewną ruinę i upadek narażeni zostaną.

Lwów, dnia 24. października 1904.

Interpelujący
Wiktor Skołyszewski.

Szponder, Korol, Huryk, Szajer, Barabasz Staruch, Bohaczewski, Gładziuk, Effinowicz, Stojałowski, Krempa, Kramarczyk, Stapiński, Filip Włodek, Bojko, Potoczek, Mazikiewicz, Żardecki, Mogilnicki.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Podpisani zapytują, dlaczego po dzień nie zostały zawiązane spółki wodne celem wykonania melioracyi.

a) dla regulacyi Bugu w myśl ustawy z dnia 9. lipca 1894 Dz. u. kr. Nr. 69 (c. k. Starostwo Kamionka Strum.).

b) dla regulacyi potoku Pustej Radosławki w myśl ustawy z dnia 11. września 1901 Dz. p. p. Nr. 92

c) dla regulacyi potoków Sołotwy, Rokitny z dopływami.

Lwów dnia 24. października 1904.

Interpelant:
Kramarczyk

Oleśnicki, Barabasz, Huryk, Szajer, Żdzisław Skrzyński, Krempa, Szponder, L. Cieński, Szwed, Żardecki, Potoczek, Bojko, Skołyszewski, Stojałowski, Stapiński.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Toporów, pow. brodzkiego, panują na tle autonomii gminnej stosunki, które nawet w Galicyi są rażąca i nienaturalną anomalią i okazem bezprzykładnego bezprawia. W dniu 16. lutego 1903 wnieśli w Toporowie zastępca naczelnika gminy Marcin Poźniak, radni ks. Tymoczko, Josyf Pabijezuk, Ignacy Has, Antoni Dembicki, Marcin Radik, Franko Strykowski, i Petro Stecki, dalej zastępcy radnych Józef Strykowski, Marcin Strykowski, Julian Albert, Andrij Babijezuk, Ignacy Petcecki i Ołeksiej Nekycza pisemne rezygnacye ze swoich mandatów i prosili ażeby

ich rezygnację przyjmą do wiadomości i zawiadomić o tem władze. Zanim jednak powiadomiono c. k. Starostwo proszono jeszcze rezygnujących, ażeby nie robili zamętu w gminie i cofnęli swoje rezygnacje. Na to oświadczyli ci panowie stanowczo, że rezygnacyi nie cofną, a nawet przy uzupełniających wyborach więcej mandatów nie przyjmą.

Wtedy Zwierzchność gminy Toporowa doniosła o tych rezygnacjach c. k. Starostwu w Brodach z prośbą o dalsze zarządzenie. C. k. Starostwo pismem z 21. lutego 1903 l. 6250 i 6251 nakazało Zwierzchności gminnej przedłożyć te rezygnacje radzie gminnej, co zrobiono. Na posiedzeniu dnia 15. lutego 1903 rada gminna przyjęła te rezygnacje do wiadomości, poczem na podstawie §. 22. ust. gminnej rozpisano dopełniające wybory i powiadomiono o terminie wyborów c. k. Starostwo dnia 27. lutego 1903 l. 147.

Na to c. k. Starostwo pismem z 2 marca 1903 l. 7566/03 odpowiedziało że: „ponieważ przeprowadzenie rzeczonych wyborów nie zostało przez tutejszy urząd zarządzone przeto polecam Zwierzchności gminnej rzeczony wybory odwołać aż do dalszego mego zarządzenia. C. k. Rada Namiestnictwa i kierownik Starostwa Russocki mp.

Po otrzymaniu tego pisma z c. k. Starostwa wstrzymano dopełniające wybory a gdy zapadła dnia 25. lutego 1903 uchwała stała się prawomocną, wniesiono nową prośbę pod datą 8. marca 1903 r. l. 174 do c. k. Starostwa o zarządzenie dopełniających wyborów, na co nadeszło pismo starostwa z 14. marca 1903. l. 8673/03 następującej treści: „Wzywam Zwierzchność gminną do przedłożenia imiennego wykazu członków Rady gminnej zaproszonych na posiedzenie rady 25. lutego b. r. na którym zapadła uchwała co do tej rezygnacyi. Zarazem dołączyć należy dowód skutecznego zaproszenia członków rady na to posiedzenie. C. k. Rada Namiestnictwa i kierownik starostwa Russocki mp.“

Zaraz po otrzymaniu tego pisma c. k. starostwa wysłano 24. marca 1903 l. 210 żądane dokumenty, na co otrzymano znowu rezolucję c. k. Starostwa z 27. marca 1903 l. 10235/03 ze: „odnośnie do sprawozdania z dnia 24. b. m. l. 210 w sprawie rezygnacyi Marcina Poźniaka i tow. z godności radnych, względnie zastępców zakazuję na zasadzie postanowienia §. 105 ust. gm. wykonania uchwał rady gminnej zapadłych na posiedzeniu dnia 25. lutego b. r. co do przyjęcia względnie nieprzyjęcia rezygnacyi powyżej wymienionych jako sprzeciwiających się ustawom. C. k. Rada Namiestnictwa i kierownik Starostwa Russocki m. p.“ Na wniesiony rekurs przeciw tej rezolucyi nadesłano gminie pismo z dnia 20 maja 1903 l. 15950/03 którem zakomunikowano decyzję c. k. Namiestnictwa z 28. kwietnia 1903 l. 49218, że: c. k. namiestnictwo nieuwzględnia rekursu Zw. gm. w Toporowie wniesionego przeciw rozporządzeniu c. k. Starostwa z dnia 27. marca 1903 l. 10235/03 i zatwierdziło zacepione orzeczenie z powodów w niem przytoczonych.

Przeciw takiej decyzji c. k. Namiestnictwa zrobiono rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych i odesłano w przepisauym terminie do c. k. Starostwa w Brodach.

W kilka dni po wniesieniu tego rekursu przyjechał sekretarz Rady powiatowej p. Niemezewski w celu przeprowadzenia lustracji gminnej kasy w Toporowie i jakiegoś dyscyplinarnego śledztwa przeciw wójtowi Pawłowi Melnykowi absolutoryum, a zaraz wtedy próbował Niemezewski nakłonić radę gminną ażeby tych pp. którzy zrezygnowali napowrót do rady przyjmą, lecz nie udało się to jemu.

W jakiś czas przychodzi pismo c. k. Starostwa z 26. sierpnia 1903 l. 28537/03 którem c. k. Starostwo zawiesza w urzędowaniu nacz. gm. Pawła Melnyka i nakazuje, ażeby do 48 godzin oddał urzędowanie — ale komu? Temu Marcinowi Poźniakowi, który de facto nie był już niczem, bo ze swego mandatu zastępcy naczelnika gminy zrezygnował! Przeciw temu zarządzeniu c. k. Starostwa wniesiono również

zażalenie do Namiestnictwa. Dnia 25. czerwca 1904 otrzymała gmina pismo c. k. Starostwa z 9. czerwca 1904 l. 23459 które donosi, że wszystkie dotychczasowe zarządzenia starostwa i namiestnictwa c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 4. lutego 1904 l. 297 zbiosło i uznało je za nieważne.

Na podstawie więc tego orzeczenia c. k. Ministerstwa przestali już zupełnie ci pp. którzy zrezygnowali należeć do związku reprezentacji gminy Toporowa a tem samem i Marcin Poźniak przestał być zast. nacz. gminy — to znaczy, że należało go również usunąć i oddać urządowanie najstarszemu asesorowi, rozpisując zarazem uzupełniające wybory. Tymczasem Marcin Poźniak ani myślał rozpisać dopełniające wybory i dalej zwoływał ustępujących radnych wobec czego wniosiono prośbę do c. k. Starostwa ażeby na podstawie naprowadzonego reskryptu Ministerstwa usunąć Poźniaka od rządowania i umożliwić w ten sposób rozpisanie dopełniających wyborów. Lecz tu stała się ciekawa i niewyjaśniona rzecz. C. k. Starostwo odpowiedziało, że: „prośba ta nie może(!) być teraz wziętą pod rozwagę, ponieważ sprawa rezygnacji kilku członkom tamtejszej rady należała do własnego zakresu działania gminy, przez organy do tego powołane, do teraz w toku instancyi nie została załatwiona“.

Teraz stan faktyczny jest taki: Zamiast naczelnika gminy urządzuje Marcin Poźniak który nawet nie jest zastępcą radnego — zamiast prawnej Rady gminnej urządzuje rada, składająca się z radnych, mianowanych przez Poźniaka i na posiedzeniu głosami takich mianowanych radnych zapadają uchwały a Poźniak je wykonuje.

Wobec tego jawnego podeptania ustawy i zignorowania prawomocnego orzeczenia najwyższej Instancyi t. j. Ministerstwa spraw wewnętrznych — zapytują podpisani:

1) Czy wiadomym jest Wys. Rządowi przedstawiony wyżej stan rzeczy?

2) na jakiej podstawie cierpi Wysoki Rząd już przez dwa lata lecz stan bezprawy? a równocześnie

3) wzywają c. k. Rząd, ażeby zarządził bezzwłocznie rozpisanie i legalne przeprowadzenie wyborów do Rady gminnej w Toporowie.

Oleśnicki
interpelaut.

Mogilnicki, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Szajer, Krempa, Szponder, Bohaczewski, Effenowicz, Szwed, Korol, Huryk, Ostapczuk, Bojko.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, a interpelacye odstąpi p. komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisji szkolnej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich.

Marszałek oznajmia, że rozprawa ogólna została zamkniętą, i że do głosu zapisanym jest p. Michałowski, któremu udziela głosu.

Przemawia p. Michałowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, że udziela głosu dla sprostowania faktów p. Borkowskiemu i wzywa, aby mowcy, którzy otrzymają głos dla faktycznego sprostowania, ograniczali się do sprostowania faktów.

Przemawia p. Borkowski dla faktycznego sprostowania.

Marszałek udziela głosu dla faktycznego sprostowania p. Tomaszewskiemu.

Przemawia p. Tomaszewski dla faktycznego sprostowania.

Izba uchwała wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, że w ciągu rozprawy ogólnej wniosli pp. Bohaczewski, Stadnicki i Stojalowski rezolucye, i że

w myśl wniosku formalnego p. sprawozdawcy mają być odesłane do komisji szkolnej i zapytuje, czy nikt w Izbie nie żąda głosu w sprawie powyższego formalnego wniosku p. sprawozdawcy.

W Izbie nikt nie żąda głosu w sprawie powyższej.

Marszałek zapytuje, czy nikt w Izbie nie sprzeciwia się temu, aby zgłoszone przez pp. Bohaczewskiego, Stadnickiego, Stojalowskiego rezolucye przekazać w myśl wniosku p. sprawozdawcy komisji szkolnej.

W Izbie nikt nie sprzeciwia się temu formalnemu traktowaniu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy formalny wniosek p. sprawozdawcy, aby wszystkie zgłoszone w rozprawie ogólnej rezolucye pp. Bohaczewskiego, Stadnickiego i Stojalowskiego odesłać do komisji szkolnej.

Następuje :

Sprawozdanie komisji przemysłowej o stanie przemysłowych szkół uzupełniających, oparte na sprawozdaniach Wydziału krajowego, komisji krajowej dla spraw przemysłowych i Rady szkolnej krajowej.

Sprawozdawca p. Rotter uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego odczytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy nechwalić:

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłowych szkół uzupełniających, tudzież sprawozdanie e. k. Rady szkolnej krajowej o stanie tych szkół do wiadomości.

2. Sejm uznając pożyteczną dla kraju działalność tych zakładów, wyraża nadzieję, że Wydział krajowy i nadal dążyć będzie do zakładania ich wszędzie tam, gdzie tylko stosunki miejscowe na to dozwolą.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby ciągle rozwijał działalność

w kierunku umóžebnienia ukończonymi niezdaniem dalszego kształcenia się w rysunku zawodowym i o osiągniętych skutkach zdawał sprawę.

4. Sejm uznając chwilowe trudności zakładania kursów uzupełniających o kierunku handlowym, poleca Wydziałowi krajowemu, aby ważnej tej sprawy z uwagi nie spuszczał, kursy takie urządzał w miarę możliwości i ewentualne wyniki podawał do wiadomości Sejmu.

5. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby przez Władze przemysłowe pierwszej instancyi nieustannie czuwał nad wydatnością i regularnością frekwencyi w wymienionych szkołach.

6. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby przy Akademii handlowej we Lwowie utworzył kursy specjalne dla nauczycieli ludowych celem takiego ich wykształcenia, ażeby z korzyścią uczyć mogli na urządzać się mających uzupełniających kursach handlowych.

7. Opierając się na faktycznym pokrywaniu jednej trzeciej części kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi ze Skarbu państwa w latach 1902 i 1903, oraz przyjmując do wiadomości oświadczenie e. k. Rządu, że skłonny jest nadal jak dotąd szkoły subwencyonować, — Sejm upoważnia Wydział krajowy do reorganizacyi tych szkół na podstawie rozporządzenia e. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 24. maja 1898.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następującą rezolucję:

Wzywa się e. k. Rząd, by do planu naukowego uzupełniających szkół przemysłowych w Galicyi wschodniej wprowadził naukę języka ruskiego i przeznaczył dla tej nauki odpowiednią ilość godzin na kursie przygotowawczym i ewentualnie na kursie pierwszym.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Oleśnickiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłowych szkół uzupełniających, tudzież sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie tych szkół do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek 1 komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm uznając pożyteczną dla kraju działalność tych zakładów, wyraża nadzieję, że Wydział krajowy i nadal dążyć będzie do zakładania ich wszędzie tam, gdzie tylko stosunki miejscowe na to dozwolą.

Przemawia p. Stojalowski i stawia następującą poprawkę dodatkową:

Do wniosku 2. na końcu dodać:

w szczególności, że w porozumieniu z Radą szkolną krajową weźmie pod uwagę założenie polskiej szkoły przemysłowej uzupełniającej przy polskiej szkole w Białej i zda o tem sprawę na najbliższej sesji.

Izba popiera tą poprawkę p. Stojalowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i wnosi na odesłanie powyższej poprawki p. Stojalowskiego do komisji przemysłowej.

Izba uchwała wniosek 2 komisji, oddzielnie uchwała bez rozprawy wniosek formalny p. sprawozdawcy, aby poprawkę p. Stojalowskiego przekazać komisji przemysłowej.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby ciągle rozwijał działalność w kierunku

ku umózbieniu ukończonym uczniom dalszego kształcenia się w rysunku zawodowym i o osiągniętych skutkach zdawał sprawę.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 3. komisji.

Sprawozdawca czyta:

4. Sejm uznając chwilowe trudności zakładania kursów uzupełniających o kierunku handlowym, poleca Wydziałowi krajowemu, aby ważnej tej sprawy z uwagi nie spuszczał, kursy takie urządzał w miarę możliwości i ewentualne wyniki podawał do wiadomości Sejmu.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 4 komisji.

Sprawozdawca czyta:

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przez Władze przemysłowe pierwszej instancji nieustannie czuwał nad wydatnością i regularnością frekwencji w wymienionych szkołach.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 5 komisji.

Sprawozdawca czyta:

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przy Akademii handlowej we Lwowie utworzył kursy specjalne dla nauczycieli ludowych celem takiego ich wykształcenia, ażeby z korzyścią uczyć mogli na urządzać się mających kursach handlowych.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 6 komisji.

Sprawozdawca czyta:

7. Opierając się na faktycznym pokrywaniu jednej trzeciej części kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi ze Skarbu państwa w latach 1902 i 1903, oraz przyjmując do wiadomości oświadczenie o. k. Rządu, że skłonny jest nadal jak dotąd szkoły subwencyonować, — Sejm upoważnia Wydział krajowy do reorganizacji tych szkół na pod-

stawie rozporządzenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 24. maja 1898.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 7. komisji.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Oleśnickiego i otwiera nad nią rozprawę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i wnosi na przekazanie tej rezolucji p. Oleśnickiego komisji przemysłowej.

Izba uchwała bez rozprawy odesłanie tej rezolucji p. Oleśnickiego do komisji przemysłowej, zgodnie z wnioskiem formalnym p. sprawozdawcy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej z powodu żądania c. k. Sądu powiatowego w Cieszynie o zezwolenie na ściganie sądowe p. ks. Stanisława Stojalowskiego o przekroczenie §. 11. ust. pras.

P. Huza w zastępstwie sprawozdawcy p. Tarnowskiego odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Odmawia się żądaniu c. k. Sądu powiatowego w Cieszynie z 27. września b. r. cz. $\frac{U 984}{7} 4$ OII o zezwolenie na ściganie sądowe p. ks. Stanisława Stojalowskiego o przekr. §. 11, ust. pras

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycji Wydziału Rady powiatowej w Tarnobrzegu o regulację górnej Trześniówki.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję l. S. 1.320 Wydziału Rady powiatowej w Tarnobrzegu o regulację górnej

Trześniówki odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem przedłożenia projektu ustawy o tej regulacji w ciągu bieżącej sesji.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o praktycznym kursie dozorców drenarskich.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z 27. lutego 1904, l. 116.863 o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich przyjmuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wnioskach posłów Szweda i Kramarczyka, tudzież o petycyach w sprawie kłesk rządzonych posuchą w r. 1904.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Szweda o udzielenie mieszkańcom powiatu żywieckiego, dotkniętym posuchą, zapomogi w kwocie 100.000 koron — oraz wniosek posła Kramarczyka o zapomogę dla powiatu bialskiego w sumie 200.000 koron na zakupno paszy, wreszcie petycję Wydziału Rady powiatowej w Myślenicach do L. 636 o pomoc dla ludności powiatu dotkniętej kłeską posuchy, petycję Wydziału powiatowego w Gródku do l. 861, — Wydziału powiatowego w Żywcu do L. 765 i petycje 614, 617,

695, 696, 697, 699, 836, 881, 886, 917, 948 wniesione, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia, tudzież wszystkie petycje w tej sprawie komisji jeszcze nie przydzielone.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą rezolucję:

„Wzywa się e. k. Rząd, aby przy rozdziale zapomóg znaczniejsze subwencje udzielił dla powiatu Biała, Żywiec celem ulgi dotkniętym klęską elementarną“.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek komisji, a następnie uchwała oddzielnie i bez rozprawy rezolucję p. Kramarczyka, którą Marszałek odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem zniesienia kaucyi służbowych funkcyjaryuszów kasy krajowej.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Postanowienia § 12. i końcowego ustępu § 15. uchwały sejmowej z 3. marca 1866 tudzież postanowienie § 3. uchwały z 3. stycznia 1874 o kaucyach służbowych funkcyjaryuszów kasy krajowej, zostają uchylone.

2. Wydział krajowy upoważniony jest zwrócić funkcyjaryuszom kasy krajowej kaucye przez nich złożone.

Przemawia p. Górski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności za czas od 1. grudnia 1902 do końca kwietnia 1904 w biurze prezydyalnem.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności biura prezydyalnego za czas od 1. grudnia 1902 do 30. kwietnia 1904 przyjmuje Sejm do wiadomości.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności za czas od 1. listopada 1902 do 30. czerwca 1904 w Departamencie II.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w Departamencie II. za czas od 1. listopada 1902 do 30. czerwca 1904 przyjmuje Sejm do wiadomości;

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby sprawy zmiany taryfy cłowej i odnowienia traktatów handlowych nie spuszczał z oka, i poczynił w czasie właściwym dalsze starania o uwzględnienie postulatów

przedstawionych w interesie przemysłu krajowego w memoryale ułożonym na podstawie ekspertyzy cłowej, odbytej w marcu b. r.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniach Wydziału krajowego 1) o zakładach naukowych rolniczych, gorzelnii i folwarku w Dublanach (LW. 80.604/04) i 2) o krajowych stacyach doświadczalnych: chemiczno-rolniczej w Dublanach i botaniczno-rolniczej we Lwowie (LW. 83.666/04).

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o zakładach naukowych rolniczych, gorzelnii i folwarku w Dublanach i sprawozdanie o krajowych stacyach doświadczalnych chemiczno-rolniczej w Dublanach i botaniczno-rolniczej we Lwowie.

2. Sejm znosi dotychczasowy etat osób i płac profesorów Akademii rolniczej w Dublanach i ustanawia etat następujący:

Grono profesorów Akademii rolniczej w Dublanach składa się oprócz dyrektora kraj. zakładów dublańskich:

a) z sześciu stałych profesorów z płacą po 4.800 K, dodatkiem aktywalnym po 720 K rocznie i prawem do pięciu pięcioleci po 600 K rocznie;

b) z czterech stałych profesorów z płacą po 3.400 K, dodatkiem aktywalnym po 480 K rocznie i prawem do pięciu pięcioleci po 500 K rocznie;

c) z dwóch stałych profesorów adjunktów z płacą po 2.800 K, dodatkiem aktywalnym po 400 K rocznie i prawem do pięciu pięcioleci po 400 K rocznie.

Profesorowie i profesorowi adjunkci otrzymują wolne pomieszkania w zakładzie.

Etat powyższy wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1905 roku. Ustanowiona niniejszym etatem stopa pięcioleci odnosić się będzie do kwinkweniów nabytych po dniu 1. stycznia 1905 r.

3. Sejm zwiększa etat nauczycieli kraj. niższej szkoły rolniczej w Dublanach o jedną posadę stałego nauczyciela fachowego z płacą 2.400 K, dodatkiem aktywalnym 240 K rocznie i prawem do pięciu pięcioleci, z których dwa pierwsze wynoszą po 300 K, trzy następne po 400 K rocznie.

4. Sejm otwiera Wydziałowi kratowemu kredyt do wysokości 140.000 K na następujące inwestycje:

a) 130.000 K na budowę i wewnętrzne urządzenie nowego domu zakładowego w Dublanach na pomieszczenie stacji doświadczalnej chemiczno-rolniczej, szkoły gorzelniczej i jednego profesorskiego pomieszkania;

b) 10.000 K na instalację gazowni w kraj. zakładach w Dublanach.

5. Sejm stawia do budżetu funduszu krajowego na rok 1905 pierwszą ratę w kwocie 25.000 K na poczet powyższego kredytu i upoważnia Wydział krajowy, ażeby następne raty na pokrycie kosztów wymienionych inwestycji, które mają być wykonane w roku 1905 i 1906, wstawił do preliminarzy budżetów na rok 1906 i 1907.

6. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby poczynił starania u. e. Rządu o przyznanie zasiłku z funduszy państwowych na pokrycie połowy kosztów wyszczególnionych powyżej inwestycji.

Przemawia p. Merunowicz.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie i bez rozprawy powyższe wnioski 1—6 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Sprawozdawca p. Stadnicki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku pp. Wł. Wiktora Czajkowskiego i Głabińskiego w sprawie przyznania uczniom prywatnym gimnazyów państwowych przy egzaminie dojrzałości tych samych ułatwień, jakie służą uczniom publicznym i prywatnym.

Sprawozdawca p. Tomaszewski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, aby zniósł przepis rozporządzenia Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 9. marca 1896 l. 1966., wykluczający uczenie prywatne państwowych gimnazyów przy egzaminie dojrzałości od uwolnienia od egzaminu

z historii i fizyki i przyznał uczniom, które spełnią warunki rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21. października 1901 l. 20.074 te same ułatwienia, jakie służą męskiej młodzieży.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji agrarnej o sprawozdaniu Wydziału kraj. w sprawie operacji agrarnych.

Sprawozdawca p. Łazarski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

a) Sprawozdanie Wydziału krajowego do L. 82.771/904 w przedmiocie operacji agrarnych przyjmuje Sejm do wiadomości.

b) Sejm uchwała powiększenie personalu technicznego dla operacji agrarnych o :

aa) dwóch etatowych asystentów kamasacyjnych z roczną płacą po 2.200 K. i dodatkiem aktyw. o rocznych 480 K. i o :

bb) dwóch techników pomocniczych z płacą miesięczną po 140 kor. i dodatkiem osobistym dla jednego z nich po 40 kor. miesięcznie.

c) Sejm uchwała dotację na koszt operacji agrarnych na rok 1905 w kwocie 40.886 koron.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji po poprzednim oświadczeniu przez Marszałka, że powyższy wniosek uznaje jako jeden z poddziałami.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Jana Gnoińskiego w przedmiocie przymusowego krycia budynków w gminach wiejskich i małomiejskich materiałem ogniotrwałym.

Sprawozdawca p. Gniewosz, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od

czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wniosek posła Jana Gnoińskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania, o ile pozwolenie na krycie dachów materiałem łatwo zapalnym, nieogniotrwałym ograniczonym być może i które przepisy obecnie obowiązujących ustaw budowlanych wymagają zmiany lub uzupełnień, aby niebezpieczeństwo pożarów wedle możliwości zmiejszonym zostało. O wyniku badań, podczas których opinię Towarzystw asekuracyjnych w Galicyi działających poznać należy, złoży Wydział krajowy sprawozdanie Sejmowi w możliwie najkrótszym czasie.

2. Wzywa się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt ustawy o policyi ogniowej.

Przemawia p. Jan Gnoiński i stawia następującą rezolucję dodatkową:

Poleca się Wydziałowi krajowemu poczynienie starań u rządu, aby dla przewozu dachówek do miejscowości dotkniętych pożarem taryfy przewozowe na kolejach państwowych niższe zostały do połowy dzisiejszej normy.

Izba popiera rezolucję powyższą p. J. Gnoińskiego.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą poprawkę, jako dodatek do wniosku 2 komisji: po słowie „ogniowej“ dodać słowa: i o przymusie krycia mieszkalnych budynków materiałem ogniotrwałym, prócz budynków zwykłych gospodarczych“.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Kramarczyka.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wniosek

1. komisji, który p. sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca czyta:

2. Wzywa się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt ustawy o policyi ogniowej.

Marszałek odczytuje wniesioną do tego wniosku 2go komisji poprawkę p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i sprzeciwia się poprawce p. Kramarczyka.

Izba uchwała wniosek 2. komisji, odrzuca w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Kramarczyka, wreszcie w osobnem głosowaniu uchwała rezolucję p. Jana Gnoińskiego, którą Marszałek poprzednio odczytał.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie udzielenia gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Sprawozdawca p. Starzyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./ projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się gminie miasta Stanisławowa na przeciąg trzech lat od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy prawo

do pobierania myta kopytkowego pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących piętnastu do miasta prowadzących drogach:

- 1) Mykietyńce-Knihinin,
- 2) Krechowce-Knihinin,
- 3) Pasieczna-Knihinin,
- 4) Opryszowce-Knihinin,
- 5) Czukałówka-Knihinin,
- 6) Krechowice - Knihinin (ulica Lipowa),
- 7) Zagwózdź-Knihinin,
- 8) Wołczyniec-Knihinin,
- 9) na drodze do dworca kolejowego (ul. Romanowskiego),
- 10) na ulicy Pełesza,
- 11) na ulicy Rejtana,
- 12) na ulicy Słowackiego,
- 13) na ulicy Szewczenki,
- 14) na ulicy Raclawickiej,
- 15) na ulicy Batorego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to wedle następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) halerzy;

2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;

3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;

4. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o znizeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże wogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina, pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminarzowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg

miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 r. dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Stanisławowa, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej sprawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897, dz. u. kr. Nr. 72. — Jeżeli by zwykle środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszków w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Stanisławowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22. maja 1897, (dz. u. kr. Nr. 32.), przedłużona rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900, (dz. u. kr. Nr. 45) i z dnia 3. lipca 1903, (dz. u. kr. Nr. 76.) o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłaty kopytkowego.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Huryk i stawia wniosek na przejście do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca bez rozprawy wniosek p. Huryka na przejście do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższe ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu c. k. Rady szkolnej krajowej, odnoszącem się do stanu państwowych szkół przemysłowych i handlowych w Galicyi.

Sprawozdawca p. Tyszkiewicz nwołiony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół państwowych przemysłowych i handlowych za rok 1902/1903.

2. Wzywa się c. k. Rząd ponownie o przyspieszenie budowy gmachu dla szkoły przemysłowej w Krakowie na gruntach przez miasto ofiarowanych.

3. Wzywa się c. k. Rząd o zaprowadzenie w wyższej szkole przemysłowej kra-

kowskiej kursu dystylacji produktów naftowych.

4. Wzywa się c. k. Rząd o wybudowanie nowego gmachu dla szkoły przemysłowej we Lwowie, tymczasem zaś o rozszerzenie przynajmniej lokalności szkoły przemysłowej lwowskiej przez przynajęcie w domach prywatnych.

5. Wzywa się c. k. Rząd do rozszerzenia szkoły przemysłowej we Lwowie działem dla bronzowników i cyzelerów.

6. Wzywa się c. k. Rząd, aby przyspieszył starania o budowę gmachu na pomieszczenie szkoły zawodowej w Zakopanem i takiejże szkoły w Kołomyi, a zanim to nastąpi, o bezwzględne podwyższenie dotacyi na najęcie lokalu celem odpowiedniego umieszczenia szkoły zawodowej w Kołomyi.

7. Wzywa się c. k. Rząd o wydatniejsze dotowanie szkolnictwa przemysłowego w Galicyi i do rozszerzenia akeyi na polu zakładania szkół zawodowych i rękodzielniczych.

Przemawia p. Rotter i stawia następujące rezolucyje:

Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby przy szkołach państwowych we Lwowie i w Krakowie, bez redukeyi dotychczasowej organizacyi tychże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

2. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie;

3. ażeby przy c. k. akademii handlowej we Lwowie utworzył jednoroczny kurs abiturjentów i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie;

4. ażeby uczniów wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie w kierunku ulg co do służby wojskowej zrównał z uczniami wyższych gimnazyów.

Izba pobiera powyższe rezolucyje p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i oświadcza, że zgadza się na powyższe rezolucyje p. Rottera.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—7 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następnie uchwała Izba bez rozprawy rezolucyje 1—4 p. Rottera głosując oddzielnie nad każdą z tych rezolucyi, po poprzednim odczytaniu ich po kolei przez Marszałka.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 26. marca 1904 do LW. 85 769/904 w przedmiocie zmiany postanowień §§. 19. i 42. ustawy o reprezentacyi powiatowej.

Sprawozdawca p. Buynowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie zmiany §§. 19. i 42. ustawy o Reprezentacyi powiatowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 19. i 42. ustawy o Reprezentacyi powiatowej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 21 zostają w dotychczasowem swem brzmieniu zniesione, a natomiast mają opiewać:

Utrata mandatu.

§. 19. Członek Reprezentacyi powiatowej traci mandat, jeżeli zajdzie lub wia-

domą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego obieralności lub uprawnieniu do wstąpienia w grono Rady stała na przeszkodzie.

Jeżeli członek Reprezentacji powiatowej popadnie w śledztwo z powodu jakiego z czynów karygodnych, w §§. 3. i 11. ordynacji wyborczej do gmin wskazanych, lub jeżeli do jego majątku konkurs ogłoszony, albo postępowanie ugodne zarządzone zostanie, wtedy nie będzie mógł sprawować swego urzędu, jak długo trwa to postępowanie karne, konkursowe lub ugodne.

Jeżeli członek Reprezentacji powiatowej wchodzi w stosunki prawne z powiatem jako przedsiębiorca, dostawca lub dzierżawca, nie będzie mógł sprawować swego urzędu, dopóki ten stosunek trwa i rachunki stąd wynikłe ostatecznie zalatwione nie będą.

Powzięcie uchwał w Radzie.

§. 42. Do powzięcia uchwały potrzebną jest obecność więcej niż połowy członków Rady.

Do ważności uchwały potrzebną jest bezwzględna większość głosów obecnych.

Przewodniczący głosuje przy wyborach; prócz tego głosuje tylko w razie równości głosów.

Członek Wydziału powiatowego lub Rady powiatowej nie może być obecnym na posiedzeniu Rady powiatowej lub Wydziału powiatowego, jeżeli przedmiot obrady lub uchwały dotyczy jego prywatnego interesu, interesów jego żony albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następującą rezolucję:

Członek Wydziału powiatowego lub Rady powiatowej nie może brać udziału w naradach i głosowaniu w tych wypadkach, gdzie Rada powiatowa lub Wydział powiatowy rozstrzygać ma w drugiej instancji o odwołaniu przeciw uchwale, nad którą on głosował w pierwszej instancji.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Oleśnickiego.

Przemawia p. Czartoryski i stawia formalny wniosek, aby sprawozdanie i wniosek komisji zwrócić komisji wraz z rezolucją p. Oleśnickiego z wezwaniem do przedłożenia ponownego sprawozdania jeszcze w ciągu bieżącej sesji.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński i oświadcza, że zrzeka się głosu.

Przemawia p. Oleśnicki i oświadcza, że zgadza się z formalnym wnioskiem p. Czartoryskiego.

Przemawia p. sprawozdawca po zamknięciu rozprawy i oświadcza, że zgadza się na wniosek formalny p. Czartoryskiego.

Izba uchwała formalny wniosek p. Czartoryskiego t. j. przekazanie sprawozdania i wniosku komisji wraz z rezolucją p. Oleśnickiego ponownie komisji z poleceniem przedłożenia sprawozdania ponownego w ciągu bieżącej sesji.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania wniosków nagłych.

Marszałek oznajmia, że p. Skołyśzewski zgłosił wniosek nagły, że jednak w obec nieobecności w Izbie p. Skołyśzewskiego odkłada odczytanie złożonego przezeń wniosku nagłego na później.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k n a g ł y
posła Starucha i tow.

Wysoki Sejmie! Zważywszy, że tegoroczna posucha nawiedziła cały nasz kraj

wielkiem nieszczęściem, bo poniszczyła zupełnie wszystkie plony, a szczególnie powiat lisecki najbardziej dotknięty przez posuchę wielkim nieszczęściem, dlatego, bo ten powiat leży w górach, ziemia jest bardzo licha i nieurodzajna, sama glina, oziminy, żyta i pszenicy mało sięja, bo w zimie wszystko pod śniegiem przepada. Mieszkańcy tego powiatu zajmują się najwięcej chowem bydła, bo tylko z tego bydła utrzymują się, dla utrzymania bydła sięja najwięcej owies, bo ten tylko może utrzymać się na lichym gruncie, a że tego roku tak straszna posucha poniszczyła wszystko konieczyny, siana, — a najbardziej owies, tak że nie było co kosić ani rękami skubać, przez brak paszy spadła strasznie cena bydła, a przy takiej niskiej cenie wszystkiego bydła i przez brak paszy wszyscy mieszkańcy całego powiatu wytracili większą część bydła za pół darmo, tak że nie jedna sztuka co kosztowała 200 K musiała ją sprzedać za 100 K lub za 50 K a bezroga która kosztowała 20 K musiała być sprzedaną za 1 lub 3 K. dlatego wszyscy mieszkańcy są w wielkim nieszczęściu bo nie mają czem zapłacić podatku i dokupić paszy ażeby utrzymać resztę niestraconego bydła — po obliczeniu całej szkody jaką ponieśli biedni włościanie przez brak paszy

i stratę bydła za bezcen w całym powiecie do którego należy 154 gmin są sprawdzone, przez Wydział Rady powiatowej w Lisku na sumę 3,345.000 koron przeto ja stawiam nagły wniosek i proszę Wysoki Sejm uwzględnić wielkie nieszczęście powiatu tego, udzielić odpowiednią sumę na zakupno paszy dla bydła w krótkim czasie a także soli dla bydła.

Staruch

Wnioskodawca:

Effinowicz, Ostapczuk, Mazikiewicz, Barabasz, Oleśnicki, Szajer, Stapiński, Krempa, Korol, F. Włodek, Mogilnicki, Bohaczewski, Huryk, Stojalowski.

Przemawia p. Staruch uzasadniając nagłość wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała, a oddzielnie i bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji budżetowej zgodnie z wnioskiem formalnym p. Starucha.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 27. października 1904 godzinę 7 wieczorem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.
Kazimierz Lubomirski w. r.